

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: Ing. Z. S., nar. X,
bytem S.
zastoupen Mgr. Pavlem Pernickým,
advokátem se sídlem v Sušici, nábř. Karla Houry 180
proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366,
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2021 č.j. X,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sušice, odboru správního, (dále jen správní orgán prvního stupně), ze dne 22. 3. 2021 sp. zn. X, R.př.: X, Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 a 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta 3.000,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že rozhodnutí obou orgánů jsou vadná, když věc zcela neprávě právně posoudily. Žalobce měl za to, že postupoval zcela v souladu s ustanovením § 1016 občanského zákoníku, (OZ) když výzvu k odstranění větví poslal prostřednictvím svého právního zástupce poškozenému již dne 5.11.2020, údajný poškozený měl tedy téměř dva měsíce k napravení závadného stavu. Podle ust. § 1016 odst. 2 OZ, neučiní-li to vlastník v přiměřené době poté, co ho o to soused požádal, smí soused šetrným způsobem a ve vhodné roční době odstranit kořeny nebo větve stromu, přesahující na jeho pozemek, působí-li mu to škodu nebo jiné obtíže, převyšující zájem na nedotřeném zachování stromu. Jemu také náleží, co z odstraněných kořenů a větví získá. Žalobce tvrdil, že postupoval šetrným způsobem, (tak aby strom mohl znovu obrůst), ale v tomto případě obviněný považoval za takový vhodný způsob odstranění větví v dobré víře ten, který zvolil a který byl nejvhodnější vzhledem ke všem okolnostem, to je zejména tvaru koruny stromu, jeho budoucímu vzhledu, efektivitě s ohledem na relativní náročnost zákroku a jeho finanční nákladnost. Žalobce považuje za nesprávný závěr o tom, že šlo o nešetrné odstranění větví. Šetrné, ve smyslu zákona, neznamená podle žalobce v minimálním rozsahu ale tak, aby např. větve nebyly polámané a aby zákrok nepoškodil strom tak, že by již nebyl schopen obnovit růst větví. Je podle žalobce vyloučeno, aby se obviněný dopustil krádeže, když zákon stanoví, že v takovém případě tomu, kdo odstraní větev nebo kořeny, tomu náleží, co z nich získá. Podle žalobce je z podstaty věci vyloučeno, aby se v tomto případě žalobce dopustil úmyslného způsobení škody na cizím majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4. zákona, když postupoval zcela v intencích příslušných ustanovení občanského zákoníku. Úmysl lze podle žalobce vyloučit. Jak je patrné z fotodokumentace a z výpovědi žalobce, větve z větší části své koruny přesahovaly na jeho pozemek a krom neskutečného každoročního nepořádku v podobě spadaneho listí, které muselo být několikrát do roka uklíženo, kořenový systém této vrby, který kopíruje její korunu, zcela jistě zasahuje do instalace vody a odpadu, která byla na dvoře nemovitosti žalobce nově položena před pár lety. Neobstojí obrana žalovaného, že chtěl větve odstranit v době vegetačního klidu, když žalovanému byla výzva zaslána již v době vegetačního klidu a žalobce mu poskytl dostatečně dlouhou dobu, (téměř dva měsíce) k tomu, aby větve odstranil a reálně hrozilo, že žalovaný větve neodstraní z důvodu dalšího blížícího se vegetačního období. Žalobce považuje za zcela vyloučenou a nepřijatelnou variantu, kdy by byla odstraněna pouze půlka poměrně velké koruny vzrostlého stromu, která neúměrně stínila na pozemek žalobce jako celek. Druhou skutečností je, že větve stromu přesahovaly několik metrů na pozemek žalobce. Žalobce je přesvědčen, že v tomto případě, kdy strom prokazatelně nejméně půlkou koruny, (ne jen několika větvemi) přesahoval na jeho pozemek a dlouhodobě stínil v místech, kde je málo slunce kvůli zástavbě, bylo nejlepším řešením estetické odstranění větví z obou stran stromu a ne ponechat půlku koruny stromu. Tímto způsobem lze napříště regulovat směr a množství větví, které budou znovu obrůstat tak, aby nevznikaly příčiny nadměrného obtěžování pozemku žalobce stínem, a listím. Odvolací správní orgán konstatoval, že „k odpovědnosti pachatele fyzické osoby pak zákon u přestupku poškození cizí věci vyžaduje úmyslnou formu zavinění (tzv. subjektivní stránka přestupku), přičemž postačuje tzv. úmysl nepřímý. Znamená to, že stačí, když pachatel ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že takto učiní, je s tímto srozuměn.“ Podle žalobce je evidentní, že Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

ten, kdo jedná v souladu se zákonem, nemůže se dopustit přestupku poškození cizí věci!!! Odvolací správní orgán si podle žalobce sám odporuje, když konstatuje, že „v případě vrby manželů Z. je tato schopna znovu se rozvětvit“ a následně uvádí, že žalobce musel vědět, že vrbu poničí a že byla znehodnocena!! Žalobce naopak věděl a konal tak, aby vrba mohla znovu obrůst!! A nemůže se tedy jednat o exces, jak to nazval správní orgán. Žalobce odmítá, že by si ponechal všechny větve, naopak část větví ponechal na pozemku žalovaného, což je prokazatelné z přiložené fotodokumentace. Správní orgán bez jakýchkoliv důkazů nesprávně konstatoval, že „nešlo o části větví, které by přesahovaly na pozemek obviněného“. Z odůvodnění správního orgánu vyplývá, že jediným správným řešením by bylo ořezat přesně polovinu koruny stromu. Tento závěr považuje žalobce za nesprávný v tomto případě s ohledem na výsledek takového způsobu ořezání vzrostlé vrby, kdy by strom nadále nepříjatelným způsobem stínil na pozemek žalobce a nebylo by možné do budoucna upravovat korunu stromu tak, aby nevznikala potřeba dalšího opakovaného ořezávání stromu.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobce byl uznán vinným z přestupků krádeže a poškození cizí věci - § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. a 4. zákona o některých přestupcích. Těchto přestupků se měl dopustit tím, že měl někdy v době od 18:00 hod. dne 31.12.2020 do 11:00 hod. dne 1.1.2021, v S. odříznout téměř celou korunu stromu (vrby) rostoucího na pozemku p.č. X v k.ú. S. n. O., v majetku manželů J. Z. a Z. Z., kdy silnější větve si měl ponechat a slabší větve naházet na pozemek Z.. Žalobce se k předmětnému jednání doznal, když uvedl, že to byl právě on, kdo předmětnou vrbu manželů Z. ořezal. O tom, že k tomuto jednání došlo, svědčí také vyjádření poškozeného J. Z. a v neposlední řadě značné množství fotodokumentace. Poškozením cizí věci se rozumí takové jednání pachatele, v jehož důsledku dochází ke vzniku závady na předmětné věci, která má vliv na použitelnost dané věci, včetně snížení hodnoty věci, jde ale o závadu odstranitelnou, resp. předmětná věc je opravitelná - v případě vrby manželů Z. je tato schopna znovu se rozvětvit. K odpovědnosti pachatele fyzické osoby pak zákon u přestupku poškození cizí věci vyžaduje úmyslnou formu zavinění (tzv. subjektivní stránka přestupku), přičemž postačuje tzv. úmysl nepřímý. Znamená to, že postačí, když pachatel ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že takto učiní, je s tímto srozuměn (viz § 15 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů). Žalobce prokazatelně věděl, že strom je ve vlastnictví manželů Z., musel také vědět, že tím, že předmětný strom ořeže takovým způsobem, který zvolil, danou vrbu poničí, poškodí, a s těmito následky svého jednání byl minimálně srozuměn. Žalobce prokazatelně ořezal téměř celou korunu vzrostlé vrby a následkem tohoto jeho jednání došlo k poškození daného stromu. Došlo tak k útoku na vlastnické právo jiného, k útoku na cizí majetek, respektive na věc z tohoto majetku (tzv. objekt přestupku, resp. předmět přestupku), a to aktivním jednáním v podobě poškození takové věci (tzv. objektivní stránka přestupku). Předmětného jednání se dopustila fyzická osoba (tzv. subjekt přestupku), a to úmyslným jednáním (tzv. subjektivní stránka přestupku neboli forma zavinění ze strany pachatele přestupku). Ing. S. se k danému jednání doznal, uvedl, že vrbu manželů Z. ořezal právě on. Ing. S. neořezal pouze na jeho pozemek přesahující větve ve smyslu § 1016 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nýbrž uřízl téměř celou korunu dotčeného stromu. Z objemné fotodokumentace, která je součástí postoupeného spisového materiálu, je zcela zjevné, že ořezány byly nejen ty části větví vrby, které přesahovaly na pozemek žalobce, z fotografií je naopak evidentní, že vrba byla zbavena téměř celé svojí vzrostlé a bohaté koruny, čímž byla podstatně Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

znehodnocena. Z většiny fotografií je zřejmá hranice mezi pozemkem žalobce a pozemkem, na němž předmětný strom stojí, a v souvislosti s fotografiemi zachycujícími stav vrby po ataku žalobce je tudíž nepochybné, že větve vrby byly ořezány daleko za hranicí mezi jednotlivými pozemky, resp. daleko za touto hranicí směrem do pozemku, na němž vrba stojí, čili směrem na pozemek manželů Z.. Dle názoru krajského úřadu tak není pochyb o tom, že jednáním žalobce došlo k výraznému excesu z intencí ustanovení § 1016 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Pokud jde o přestupek krádeže, i v tomto případě je objektem tohoto přestupku vlastnictví věci, předmětem tedy věc z cizího majetku, kterou si pachatel úmyslně přisvojí tím, že se jí zmocní - pachatel tedy získá možnost trvalé dispozice s předmětnou věcí a současně vyloučí dosavadního vlastníka z držení této věci a z nakládání s touto věcí, přičemž takto učiní odejmutím předmětné věci z dispozice vlastníka. V průběhu vedeného prvoinstančního řízení bylo prokázáno, že větší větve předmětné vrby, které žalobce ořezal, manželům Z. nevydal. Žalobce si tudíž tyto větve přisvojil tím, že se jich zmocnil, přičemž je evidentní, že toto učinil úmyslně, respektive žalobce věděl, že větve mu nenáleží, že jsou ve vlastnictví vlastníka vrby, čili manželů Z., přesto vyloučil manžele Z. z nakládání s těmito větvemi tím, že větve ořezal a Z. je nevydal, a s tím, že takto poruší zájem chráněný zákonem, byl minimálně srozuměn. Ani v tomto směru nelze aplikovat ust. § 1016 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, neboť, jak již bylo výše konstatováno, rozhodně nešlo o části větví, které by přesahovaly na pozemek žalobce (opět viz založená fotodokumentace). Krajský úřad považuje námitky žalobce poukazující na šetrnost způsobu odstranění předmětných větví vrby za námitky v dané situaci irelevantní. Podstatné v dané situaci je, že žalobcem byly zcela zjevně ořezány ve velkém množství i ty větve, které rozhodně nepřesahovaly na jeho pozemek. Otázka způsobu, jakým takto žalobce atakoval cizí strom, je tudíž nedůležitá. Argumentace žalobce, že vzhledem k náročnosti a finanční nákladnosti zákroku považuje zvolený způsob ořezání větví za šetrný ve smyslu § 1016 občanského zákoníku, je evidentně lichá. Jakkoli šetrný mohl postup žalobce při ořezávání dané vrby být, nemohl zakrýt fakt, že žalobce odstranil téměř celou korunu vzrostlé vrby, jejíž značná část zcela jistě nepřesahovala na jeho pozemek. Ze strany žalobce došlo k intenzivnímu excesu co do smyslu ustanovení § 1016 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, žalobce nejednal v souladu s tímto ustanovením.

4. Součástí správního spisu je výzva žalobce manželům Z., aby nejdéle do konce listopadu 2020 odstranili větve jejich stromu, které přesahují na jeho pozemek. Dále je ve spise řada fotografií předmětné vrby. Z fotografií pořízených před odstraněním větví je zřejmé, že některé větve přesahují přes hranici pozemku, na kterém strom stojí. Dne 1. 1. 2021 se dostavil na Městskou policii S. J. Z. a uvedl, že mu někdo předchozího dne poškodil strom vrby., což doložil fotografiemi, na kterých je zcela ořezaná koruna stromu, a vedle stromu jsou pohozené některé slabší větve.
5. Při jednání dne 8. 3. 2021 žalobce uváděl, že vrba rostla na samé hranici jejich sousedních pozemků a větší částí koruny, min. ze 60 %, zasahovala na jeho pozemek. Byl nucen neustále odklízet listí a navíc vrba zastiňovala podstatnou část jeho dvora. Ořezání stromu považoval žalobce za oprávněné.
6. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán prvního stupně zkonstatoval, že z fotodokumentace pořízené MP S. dne 1. 1. 2021 je patrné, že nelze hovořit o odstranění přesahujících větví šetrným způsobem ve smyslu § 1016 odst. 2 občanského zákoníku. Žalobce odstranil téměř celou korunu stromu, tedy i větve, které na pozemek, jehož je

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

žalobce spoluvlastníkem, vůbec nezasahovaly. Tyto větve odstranil žalobce v rozporu se zákonem a v rozporu se zákonem si ponechal i to, co z těchto nepřesahujících větví získal.

7. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce se k předmětnému jednání doznal, když uvedl, že to byl právě on, kdo předmětnou vrbu manželů Z. ořezal. O tom, že k tomuto jednání došlo, svědčí také vyjádření poškozeného J. Z. a v neposlední řadě značné množství fotodokumentace. Poškozením cizí věci se rozumí takové jednání pachatele, v jehož důsledku dochází ke vzniku závady na předmětné věci, která má vliv na použitelnost dané věci, včetně snížení hodnoty věci, jde ale o závadu odstranitelnou, resp. předmětná věc je opravitelná - v případě vrby manželů Z. je tato schopna znovu se rozvětvit. Obviněný prokazatelně věděl, že strom je ve vlastnictví manželů Z., musel také vědět, že tím, že předmětný strom ořeže takovým způsobem, který zvolil, danou vrbu poničí, poškodí, a s těmito následky svého jednání byl minimálně srozuměn. Obviněný prokazatelně ořezal téměř celou korunu vzrostlé vrby a následkem tohoto jeho jednání došlo k poškození daného stromu. Žalobce se k danému jednání doznal, uvedl, že vrbu manželů Z. ořezal právě on. Z objemné fotodokumentace je zcela zjevné, že ořezány byly nejen ty části větví vrby, které přesahovaly na pozemek obviněného, z fotografií je naopak evidentní, že vrba byla zbavena téměř celé svojí vzrostlé a bohaté koruny, čímž byla podstatně znehodnocena. Z většiny fotografií je zřejmá hranice mezi pozemkem obviněného a pozemkem, na němž předmětný strom stojí, a v souvislosti s fotografiemi zachycujícími stav vrby po ataku obviněného je tudíž nepochybné, že větve vrby byly ořezány daleko za hranicí mezi jednotlivými pozemky, resp. daleko za touto hranicí směrem do pozemku, na němž vrba stojí, čili směrem na pozemek manželů Z.. Bylo prokázáno, že větší větve předmětné vrby, které obviněný ořezal, manželům Z. nevydal. Obviněný si tudíž tyto větve přisvojil tím, že se jich zmocnil, přičemž je evidentní, že toto učinil úmyslně, respektive obviněný věděl, že větve mu nenáleží, že jsou ve vlastnictví vlastníka vrby, čili manželů Z., přesto vyloučil manžele Z. z nakládání s těmito větvemi tím, že větve ořezal a Z. je nevydal, a s tím, že takto poruší zájem chráněný zákonem, byl minimálně srozuměn. Výše škody, kterou v přestupkovém řízení nárokoval poškozený J. Z., nebyla spolehlivě zjištěna a nezbylo tak, než odkázat poškozeného s jeho nárokem na soud (§ 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). Žalovaný v napadeném rozhodnutí také uvedl, že považuje odvolací námitky obviněného poukazující na šetrnost způsobu odstranění předmětných větví vrby za námitky v dané situaci irelevantní. Podstatné v dané situaci je, že obviněným byly zcela zjevně ořezány ve velkém množství i ty větve, které rozhodně nepřesahovaly na pozemek obviněného. Otázka způsobu, jakým takto obviněný atakoval cizí strom, je tudíž nedůležitá. Argumentace obviněného, že vzhledem k náročnosti a finanční nákladnosti zákroku považuje zvolený způsob ořezání větví za šetrný ve smyslu § 1016 občanského zákoníku a že tudíž jednal v intencích tohoto zákonného ustanovení a nikoli protiprávně, je evidentně lichá. Jakkoli šetrný mohl postup obviněného při ořezávání dané vrby být, nemohl zakrýt fakt, že obviněný odstranil téměř celou korunu vzrostlé vrby, jejíž značná část zcela jistě nepřesahovala na pozemek obviněného. Ze strany obviněného došlo k intenzivnímu excesu co do smyslu ustanovení § 1016 občanského zákoníku, obviněný nejednal v souladu s tímto ustanovením.
8. O žalobě rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s. ř. s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené době nevyjádřil.
9. Žalobu soud neshledal důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

10. Soud především poukazuje na to, že některými žalobními námitkami se zabýval již žalovaný v napadeném rozhodnutí a soud jeho závěry považuje za přezkoumatelné, logicky a dostatečně podrobně zdůvodněné a správné.
11. Nedůvodné je především žalobní tvrzení, že žalobce postupoval v souladu s ustanovením § 1016 občanského zákoníku, (OZ) když výzvu k odstranění větví poslal prostřednictvím svého právního zástupce poškozenému již dne 5.11.2020, údajný poškozený měl tedy téměř dva měsíce k napravení závadného stavu.
12. Podle ust. § 1016 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, neučiní-li to vlastník v přiměřené době poté, co ho o to soused požádal, smí soused šetrným způsobem a ve vhodné roční době odstranit kořeny nebo větve stromu, přesahující na jeho pozemek, působí-li mu to škodu nebo jiné obtíže, převyšující zájem na nedotřeném zachování stromu. Jemu také náleží, co z odstraněných kořenů a větví získá.
13. Z cit. ust. dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že odstranit větve smí soused pouze v rozsahu, v jakém přesahují na jeho pozemek. Jiné větve žalobce nebyl oprávněn ořezat. Jelikož žalobce ořezal prakticky celou korunu stromu, tedy i větve, které nepřesahovaly nad jeho pozemek, postupoval v rozporu s ust. § 1016 odst. 2 občanského zákoníku. Rovněž dle názoru soudu žalobce nesplnil podmínku šetrného způsobu, když ořezal všechny větve téměř u kmene stromu. Žalobce nebyl podle tohoto ust. oprávněn uříznout jakoukoli část stromu, která nepřesahovalo nad jeho pozemek. Protože žalobce porušil ust. § 1016 odst. 2 občanského zákoníku, naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, podle něhož fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně způsobí škodu na cizím majetku poškozením věci z takového majetku.
14. Správný je i závěr obou správních orgánů o tom, že žalobce se rovněž dopustil přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, podle něhož fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží. Z pořízené fotodokumentace je jasné, že žalobce na pozemku manželů Z. zanechal pouze tenké větve, žádné silné, které by odpovídaly šířce odřezaných částí stromu. Je proto jasné, že si žalobce ponechal i nejsilnější části větví, vyrůstající z kmene na pozemku manželů Z.. Není tudíž pravdivé tvrzení žalobce, že nebylo prokázáno, zda si neponechal jen větve nad svým pozemkem. Jelikož nebyl žalobce oprávněn provést ořezání větví nad pozemkem manželů Z., nebyl ani oprávněn si tyto větve ponechat.
15. Správní orgány se ve svých rozhodnutích dostatečně zabývaly subjektivní stránkou přestupku, tedy otázkou, zda žalobce jednal úmyslně. Dospěly ke správnému závěru o zavinění formou nepřímého úmyslu, kdy žalobce věděl, že jde o strom ve vlastnictví jiné osoby a že jeho ořezáním v takové míře jej může poškodit, tj. snížit jeho hodnotu, znehodnotit ho a pro ten případ s tím byl srozuměn. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil pojem poškození tak, že jde o snížení hodnoty věci, ale odstranitelné (zde tím, že strom může znovu obrůst větvemi). Pokud by strom již nemohl dále růst, jednalo by se nikoli o poškození, ale o zničení věci. Tudíž není rozporný závěr žalovaného v napadeném rozhodnutí, podle něhož v případě vrby manželů Z. je tato schopna znovu se rozvětvit a současně že žalobce musel vědět, že byla znehodnocena.
16. Žalobce v žalobě dále uvádí, že z odůvodnění správního orgánu vyplývá, že jediným správným řešením by bylo ořezat přesně polovinu koruny stromu. Tento závěr považuje žalobce za nesprávný v tomto případě s ohledem na výsledek takového způsobu ořezání. Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

vzrostlé vrby, kdy by strom nadále nepříjemným způsobem stínil na pozemek. K tomu soud uvádí, že žalobce podle § 1016 odst. 2 občanského zákoníku byl oprávněn (po předchozí neúspěšné výzvě vlastníku stromu) pouze odstranit část větví, (event. kořenů), které přesahují na jeho pozemek. Pokud však měl rozumný důvod k tomu, aby strom byl odstraněn celý, (např. jak tvrdí, že mu i zbylá část stromu nad pozemkem manželů Z. nepřiměřeně zastiňovala jeho dvůr), měl a mohl se žalobce obrátit na soud postupem podle § 1017 odst. 1 občanského zákoníku. Podle tohoto ust. má-li pro to vlastník pozemku rozumný důvod, může požadovat, aby se soused zdržel sázení stromů v těsné blízkosti společné hranice pozemků, a vysadil-li je nebo nechal-li je vzrůst, aby je odstranil. V žádném případě však nebyl žalobce oprávněn sám ořezat téměř celý strom na cizím pozemku.

17. Dle názoru soudu byl v daném případě skutkový stav zjištěn bez důvodných pochybností v souladu s § 3 správního řádu a spáchání přestupků žalobcem byl jednoznačně prokázáno provedeným dokazováním.
18. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl (výrok č. I. rozsudku)
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (výrok č. II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. září 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně